

אל תוך המאבק בין פרס, רבין ואלון נכנס גורם חדש:

הדמות המיסתורית של הבנקאי יעקב לוינסון

יעקב לוינסון
ידין של המערך?

(המשך מעמוד 31)

בין שני יריביו של פרס — אלון ורבין. רבין הודיע למקורביו כי אם יציג יגאל אלון את מועמדותו נגד פרס, יותר הוא על המאבק, יתמוך באלון ויעביר אליו את כל תומכיו. אלון מצידו רמז כי הוא אכן מתעתד להציג את מועמדותו.

אולם לאנשי מיפלגת העבודה ברור לגמרי — כשם שהדבר ברור, כפי הנראה, גם לאלון ולרבין — כי בוועידת המיפלגה הם ימצאו את עצמם במיעוט משפיל, כאשר רק אנשי הקיבוץ המאוחד — וגם אז, לא כולם — יתמכו באחד מהם, או בקואליציה של שניהם ביחד. מחשבי היריבים המדייקים מקרב אנשי מפא"י טוענים שאילו היו רבין ואלון מתייצבים כיום נגד פרס, הם לא היו עוברים את מחסום 30 האחוזים, ולא היו מגיעים אפילו ל-40 האחוזים המסורתיים של המועמד המפסיד במיפלגת העבודה. אותם מחשבי הישובים פוליטיים טוענים כי אם יתייצב רבין בגפו מול פרס, הוא יזכה רק ב-10 אחוזים מתמיכת צירי ההוועידה.

ההנחה היא שגם אלון ורבין יודעים זאת, וכי האיזמים שהם משגרים לעבר פרס שטרם אחת: לקבוע לעצמם מחיר גבוה יותר, אם וכאשר תחזור מיפלגת העבודה לשלטון, ולזכות בעמדות בכירות יותר בממשלה שירכיב פרס.

לוינסון:

הגוש חוזר

איום אחר על שילטונו של פרס בא מצד יעקב לוינסון.

לוינסון מוכר היטב במיפלגת העבודה, אם כי עד לתקופה האחרונה היה נעלם לציבור הרחב. מי שהפך את בנק הפועלים ההסתדרותי מעצמה כלכלית, נחשב כבעל מוח אירגוני מזהיר. אנשי פרס חוששים כי לוינסון, שנכנס רק באחרונה לפעילות מיפלגתית, ושהחל חושף עצמו בפני הציבור הרחב וציבור חברי המיפלגה, יהיה "יגאל ידין של מיפלגת העבודה".

החשש הוא שלוינסון יסחוף אחריו רבים מקרב צירי הוועידה, שיראו בו תשובה הולמת לאלון ולרבין, ואפשרות להימנע מבחירה בשימרון פרס.

לוינסון התחיל לעבוד בצורה יסודית ביותר במיפלגת העבודה. אל לישכתה נכנס כחבר רק לפני חודשים אחדים. הוא גייס לצבאו כמה מבעלי עמדות הכוח הרציניות ביותר בתוך מיפלגת העבודה, כמוסה חריף ויעקוב צור, אורי אגמי, מזכיר מועצת פועלי חיפה, ח"כ עוזי ברעם, השולט על סניף ירושלים של מיפלגת העבודה, אלה ואחרים הקימו חוג במיפלגת העבודה, שמו הבלתי רשמי הוא "הגוש".

נראה כי שם זה הוא מוצלח ביותר לתיאור כוונותיו של לוינסון. אין הוא רוצה להתמודד, לקראת הבחירות הבאות, על ראשות המיפלגה ועל תפקיד מועמד המיפלגה לראשות הממשלה. גם הוא יודע ש-

העבודה ועל שמעון פרס מאחרי הקלעים. על פי שיטת מורו ורבו, פינחס ספיר המנוח. אולם שלא כספיר, מעוניין לוינסון לנווט את עצמו ואת המיפלגה למצב שבו יוכל, בעת שתיראה לו, להשתלט גם על ראשות המיפלגה וראשות הממשלה.

מול הגוש של לוינסון, ואולי גם מול הנסיונות של אלון ורבין, הוקמו באחרונה שני חוגים נוספים במיפלגת העבודה. האחד הוא החוג של אבא אבן, נראה כי לאבן אין כל שאיפות, או שהוא מכיר בכך שאין לו כל סיכוי, להיבחר כראש-

האלמוניות, שכפה על עצמו במשך השנים. היא עתה בעוכריו, וכי הוא אינו בשל עדיין להתמודדות הגלויה.

נראה כי כוונותיו לטווח קצר של לוינסון מחולקות לשניים: האחת, במישור החיצוני הגלוי, והשנייה במישור הפנימי.

לוינסון רוצה להכריח את פרס למנות אותו כשר-האוצר בממשלתו, ועלידי כך להפקיר כמה ממקורביו פרס, ביניהם גד יעקובי, שהיה עד להופעת לוינסון המועמד הכמעט-רואי לתפקיד זה: לוינסון גם רוצה להגיע למצב שבו יוכל לשלוט במיפלגת-

מזכיר מחוז ברי"עם

מזכיר מחוז בן-מאיר

מזכיר מחוז אגמי

הימור בערבון מוגבל על לוינסון, תוך פזילה אל שימרון פרס

המיפלגה, והוא יסתפק בתפקיד שר-החץ בממשלתו של פרס.

ביום החמישי שעבר הזמין אבן לביתו בהרצליה כמה אישים לשיחה, שמטרתה הוגדרה כהרגעת הרוחות במיפלגת העבודה. דה"א אל השיחה הזמנו ח"כ משה שחל, מי שנחשב כשר ודאי בממשלת פרס על תקן של ספרדי-תרון, חיים צדוק, גד יערי קובי, חיים בר-לב, דב בן-מאיר ונאוה ארד.

אבן טוען כי הכנס לא נערך ביוזמת פרס, אולם מודה כי התקיים בבירכותו. חוג אחר, שגם מטרתו היא תמיכה בפרס, מוקם בימים אלה על-ידי גורמים מיפלגתיים שבהם שולטים אישים הידועים כאנשי תליאביב, המושבים וההסתדרות מקרב חברי המיפלגה. המארגנים הם מזכיר מחוז תל-אביב של מיפלגת העבודה, דב בן-מאיר, שמעמדו התחוק בחודשים האחרונים, וח"כ אליהו שפייר, אנשי המושבים אריק נחמי קין ויחזקאל זכאי, ואיש האירגון בה"ס תדרות, אהרון ("ארלה") הראל. חוג זה יגיש תמיכה מאסיבית ביותר לפרס.

נראה כי למרות המתחים בתוך המיפלגה, מעמדו של פרס איתן וכמעט בלתי-ניתן לעירעור. תומכיו בו חיים בר-לב, שמאז שמונה כמזכיר המיפלגה הגביר בה את מעמדו, חושף פרס מ"2. תצהירו של בר-לב בבג"ץ בפרשת אלון-מורה קידם אף הוא את מעמדו. בר-לב הוצב, בעזרת התצהיר, בראש הלוחמים נגד הליכוד, וכראש היונים במיפלגת העבודה, בעוד שאריאל שרון שיבח מעל דוכן הכנסת את יגאל אלון ויצחק רבין כאנשי הביטחון הנאמנים עליו.

תומכיו בפרס גד יעקובי — למרות חששו מפני בגידה צפויה של פרס בו לטובת לוינסון — שלמה הילל, חיים צדוק, אבא אבן, משה שחל ומוטה גור. לפרס יש שני תומכים גם במקום שלא ציפה להם: הקיבוץ המאוחד. אלה הם ישראל גלילי, אשר פרס מקפיד באחרונה לתת לו את הרגשת השיתוף, בכך שהוא מטלפן אליו כמה פעמים בשבוע ומתייעץ עימו, ודני רוזילוי, איש קיבוץ כברי. ואילו המתנגדים לפרס הם אנשי הקיבוץ המאוחד, אורי אמרי מחיפה ואורה נמיר, הידועה כיידה טובה של יצחק רבין.

המסקנה, לפי שעה: לפרס יש סיכוי סביר להשתמש בעוד שנתיים ב,חליפת ראש-הממשלה, שהוא כביכול תפר לעצמו.

ברי"ב, רבין ואגון
הטרויקה מפולגת